

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Γ' - Ἔτος ΙΣΤ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 686 ²	Τοῦ ἁγίου Παντελεήμονος Σάββατο 27 Ἰουλίου 2013 (1999)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

«Στενὴ καὶ τεθλιμμένη ἡ ὁδός»

«...Ἐν ᾧ κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος» (Β' Τιμ. 2,9)

Στὸ σημερινὸ ἀποστολικὸ ἀνάγνωσμα (βλ. Β' Τιμ. 2,1-10), ἀγαπητοί μου, ὁ ἀπόστολος Παῦλος μεταξὺ τῶν ἄλλων περιγράφει τὴν περιπετειώδη ζωὴ του μὲ μιὰ χαρακτηριστικὴ λέξι. Εἶνε ἡ λέξι «**κακοπαθῶ**». Δύο φορές ἀναφέρει τὴ λέξι «**κακοπαθῶ**» (ε.ἀ. 2,3 καὶ 9). «**Κακοπαθῶ**» θὰ πῆ ὑποφέρω.

Ἐπέφερε ὁ ἀπόστολος σωματικῶς, ὑπέφερε καὶ ψυχικῶς. Μαρτύριο ὑπῆρξε ἡ ζωὴ του. Καί, γιὰ νὰ μᾶς δώσῃ μιὰ ἰδέα τοῦ τί ὑφίστατο, ἀναφέρει **τρεις - τέσσερις εἰκόνες**.

● Ἡ πρώτη εἰκόνα εἶνε τοῦ **γεωργοῦ** (βλ. ε.ἀ. 2,6). Κοιτάξτε τὸ γεωργό. Ἡ ζωὴ του πάντοτε, ἀλλ' ἰδίως τότε, πού δὲν ὑπῆρχαν τὰ σημερινὰ μέσα, ἦταν κοπιαστικὴ. Ξερριζώνει τ' ἀγκάθια, καθαρίζει τὸ χωράφι ἀπὸ τὶς πέτρες, ὀργώνει βαθειὰ μὲ τὸ ἄροτρο τὸ χῶμα. Σπέρνει τὸ σπόρο σὲ ὅλη τὴν ἔκτασι. Κατόπιν σηκώνει τὰ χέρια του στὸν οὐρανὸ καὶ παρακαλεῖ τὸ Θεό, νὰ στείλῃ τὴν ζωογόνο βροχή, γιὰ νὰ φυτρώσουν τὰ γεννήματα. Καὶ περιμένει μὲ ἀγωνία τὸ θέρος, γιὰ νὰ πάρῃ τοὺς καρποὺς τῶν κόπων του.

● Δὲν κοπιᾶζει ὅμως μόνο ὁ γεωργός. Ἡ δευτέρη εἰκόνα εἶνε τοῦ **ἀθλητοῦ** (βλ. ε.ἀ. 2,5). Ὁ ἀθλητὴς καὶ τώρα ἀλλὰ καὶ τὴν ἐποχὴ τῶν ἐλληνιστικῶν χρόνων, τότε πού ἔγραφε ὁ ἀπόστολος, κοπιᾶζε. Οἱ ἰδανικοὶ ἀθληταὶ πάντοτε κοπιᾶζουν· ὑποβάλλονται συνεχῶς σὲ ἀσκήσεις, ἔχουν αὐστηρὸ δαιτολόγιο, ἀπέχουν ἀπὸ καταχρήσεις. Προπονοῦνται ἀπ' τὸ πρωὶ ὡς τὸ βράδυ, ὥστε ν' ἀνταποκριθοῦν στοὺς στόχους πού ἔχουν θέσει.

● Κοπιᾶζει ὁ γεωργὸς στὸ χωράφι γιὰ τὸν καρπό, κοπιᾶζει ὁ ἀθλητὴς στὸ στίβο γιὰ τὸ δᾶφνιο στεφάνι τῆς νίκης. Ἀλλὰ κοπιᾶζει —ἢ τρίτη εἰκόνα—, κοπιᾶζει καὶ ὁ **στρατιώτης** (βλ. ε.ἀ. 2,3-4). Ὁ στρατιώτης κακοπαθεῖ. Ἐγκαταλείπει τὴν οἰκογενειακὴ του θαλπωρή. Στὸ ἄκουσμα τῆς

σάλπιγγος ἀφήνει πατέρα, μητέρα, παιδιά, σύζυγο. Ἡ νεώτερη γενεά, πού ἔπεσε στὴν ὕλη, δὲν γνωρίζει τί θὰ πῆ πατρίδα, τί θὰ πῆ ἀγάπη πατρίδος. Μόνο κάποιοι παλαιότεροι μποροῦν νὰ νιώσουν τί θὰ πῆ, νὰ χτυπήσουν τὴ νύχτα οἱ καμπάνες καὶ ν' ἀκουστῆ ὅτι «Ἡ πατρίδα βρίσκεται σὲ κίνδυνο»· νὰ βλέπῃς νέους νεόνυμφους, πού δὲν συνέζησαν οὔτε μιὰ βδομάδα μὲ τὴν ἐκλεκτὴ τους, μὲ δάκρυα, ἀσπασμοὺς καὶ σπαραγμοὺς νὰ ἐγκαταλείπουν τὰ πάντα καὶ νὰ τρέχουν στὰ βουνά, γιὰ νὰ ὑπερασπιστοῦν τὴ μικρὴ ἀλλὰ ἔνδοξη αὐτὴ χώρα. Κοπιᾶζει ὁ στρατιώτης. Στὴν ἐποχὴ μάλιστα τοῦ ἀποστόλου Παύλου ὁ στρατὸς δὲν εἶχε αὐτοκίνητα· ὁ στρατιώτης ἦταν ὑποχρεωμένος νὰ σηκώνῃ βαρὺτατο ὄπλισμό, νὰ ζῆ κάτω ἀπὸ σκηνές, νὰ βαδίζῃ χιλιόμετρα....

* * *

Αὐτὲς τὶς εἰκόνες ἀναφέρει ὁ ἀπόστολος· γεωργός - ἀθλητὴς - στρατιώτης. Ποιὸς εἶνε ὁ γεωργός, ποιὸς εἶνε ὁ ἀθλητὴς, ποιὸς εἶνε ὁ στρατιώτης; **Ὁ Παῦλος ὁ ἀπόστολος!**

● **Γεωργός** ὁ Παῦλος. Ὅπως ὁ γεωργὸς σπέρνει τὸ σπόρο στὴ γῆ, ἔτσι καὶ ὁ ἀπόστολος πῆρε σπόρο, ὄχι γήινο ἀλλὰ οὐράνιο, τὸ σπόρο τοῦ εὐαγγελίου, καὶ τὸν ἔσπειρε σ' ἀνατολὴ καὶ δύσι, σὲ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς γῆς. Τὸν ἔσπειρε στὴν Ἑφεσο, στοὺς Φιλίππους, στὴ Θεσσαλονίκη, στὴν Ἀθήνα - τὸ κέντρο τῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν ἐπιστημῶν, στὴν Κόρινθο ὅπου ἡ ἀκολασία ἦταν στὸ κατακόρυφο, στὴ Ῥώμη, παντοῦ. Ἀκούραστος γεωργός, δὲν ἔπαψε μὲ τὸν παλμὸ τῆς καρδιάς του νὰ σπέρνῃ τὸ σπόρο τῆς ἀληθείας.

● Δὲν ἦταν ὅμως μόνο γεωργός· ἦταν καὶ **ἀθλητὴς**. Ἀθλητὴς, πού διάπρεψε σὲ ὅλους τοὺς ἀγῶνες τῆς ἀρετῆς καὶ τῆς πίστεως, ὥστε στὸ τέλος τοῦ βίου του νὰ λέῃ· «*Τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν ἠγώνισμαι, τὸν δρόμον τετέλεκα,*

τὴν πίστιν τετήρηκα· λοιπὸν ἀπόκειται μοι ὁ τῆς δικαιοσύνης στέφανος, ὃν ἀποδώσει μοι ὁ Κύριος ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ» (Β' Τιμ. 4,7-8).

● Ὁ Παῦλος ἦταν ἀκόμη **στρατιώτης**, στρατιώτης τοῦ Κυρίου· ἀρχηγός του ὁ Χριστός, σημαία του ὁ τίμιος σταυρός, σάλπιγγά του τὸ εὐαγγέλιο μὲ τὸ μήνυμα «**Κακοπάθησον**» (ε.ἀ. 2,3).

Ἄλλὰ δὲν μένει μέχρι ἐδῶ ὁ ἀπόστολος. Προχωρεῖ περισσότερο. «**Κακοπαθῶ**», λέει, ὄχι ἀπλῶς ὡς ἀθλητής, ὄχι ἀπλῶς ὡς γεωργός, ὄχι ἀπλῶς ὡς στρατιώτης, ἀλλὰ «**μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος**» (ε.ἀ. 2,9). **Κακοῦργος** λοιπὸν ὁ Παῦλος;

Ὅταν ἔγραφε τὴν ἐπιστολὴ αὐτὴ ὁ ἀπόστολος δὲν καθόταν σ' ἓνα ὠραῖο γραφεῖο ὅπως ἐμεῖς, δὲν ἀναπαυόταν σὲ μαλακὸ κρεβάτι, δὲν βρισκόταν μέσα σὲ μέγαρα, ἐν μέσω δορυφόρων καὶ ὑπηρετῶν. Ζοῦσε χωρὶς συγγενεῖς κοντά του, χωρὶς περιποιήσεις, χωρὶς ἀνέσεις, χωρὶς μίτρες καὶ πολυτέλειες. Εἶχε συλληφθῆ ἀπ' τὸ ῥωμαϊκὸ ἀπόσπασμα σ' ἓνα λόφο τῆς Ῥώμης τὴν ὥρα ποὺ κήρυττε. Μὲ γροθιῆς καὶ ξυλοδαρμούς διέκοψαν τὸ κήρυγμά του καὶ τὸν ἔσυραν **στὰ μπουντρούμια**. Ἡ ἀκαθαρσία καὶ ἐλεεινότητα τῶν ῥωμαϊκῶν φυλακῶν δὲν περιγράφεται· ζώντας πίσω ἀπ' τὰ κάγκελλα ἀνέπνεε τὸν ἀκάθαρτο ἀέρα.

Καὶ ποιό τὸ ἔγκλημά του; Τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου! **Ἔπρεπε νὰ πάψῃ νὰ κηρύττῃ τὴν ἀλήθεια**. Γι' αὐτὸ τὸν φύλαγαν λεγεωνάριοι, κι ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή περίμενε ν' ἀνοίξῃ ἡ πόρτα γιὰ νὰ τὸν πάρουν καὶ νὰ τὸν ὀδηγήσουν στὸν τόπο τῆς ἐκτελέσεως.

Ἄλλ' ἐνῶ ὁ Παῦλος εἶνε στὶς φυλακὲς καὶ ὑποφέρει αὐτά, ρίξτε ἓνα βλέμμα στὸ θρόνο τῆς Ῥώμης. Ποιὸς κάθεται ἐκεῖ; Ὁ Νέρων! Ἀποφῶλιο τέρας, ἐνσαρκωμένη κακία. Εἶνε ἐκεῖνος, ποὺ στὸ πέρασμά του ὄλοι ἐνιωθὰν ἀποτροπιασμό. Καὶ ὁμως· ὁ Νέρων τιμώμενος καὶ δορυφορούμενος, ἐνῶ ὁ Παῦλος στὶς φυλακὲς! Νὰ γιατί ὑπάρχει κόλασι καὶ παράδεισος. **Ὁ Νέρων στὸ θρόνο κι ὁ Παῦλος στὸ κάτεργο**, δεμένος μὲ ἀλυσίδες, κι ἀπὸ 'κεῖ γράφει στὸν Τιμόθεο· «**Κακοπάθησον ὡς καλὸς στρατιώτης**» καὶ ὅτι Ἐγὼ «**κακοπαθῶ μέχρι δεσμῶν ὡς κακοῦργος**» (Β' Τιμ. 2,3 καὶ 9).

Αὐτὸ τὸ **παράδειγμα** τοῦ ἀποστόλου Παύλου προβάλλει σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας.

Ἄλλὰ γιατί ὠρίσθηκε νὰ διαβάζεται σήμερα αὐτὴ ἡ περικοπή; Ὑπάρχει λόγος. Ποιὸς λόγος;

Ὁ ἅγιος Παντελεήμων, ποὺ ἐορτάζει σήμε-

ρα, **ὑπῆρξε μιμητὴς τοῦ ἀποστόλου Παύλου** σὲ ὅλα. Βάδισε στὰ ἴχνη του. Ἦταν καὶ αὐτὸς κήρυκας τοῦ εὐαγγελίου. Ἐζησε στὴ Νικομήδεια τῆς Μικρᾶς Ἀσίας, μιὰ πόλι ἐλληνικώτατη, μὲ ὠραιότατους ναοὺς καὶ κατοικίες καὶ μὲ 90.000 χριστιανικὸ πληθυσμὸ τότε.... Ἐκεῖ ἔζησε ὁ ἅγιος Παντελεήμων, καὶ ἐκεῖ ἔσπειρε τὸ θεῖο λόγο μὲ τὴ διδασκαλία του καὶ μὲ τὰ θαύματά του. Ἐκεῖ τέλος συνελήφθη καὶ αὐτός, ρίχτηκε στὶς φυλακὲς, καὶ ὑπέστη τὸ μαρτύριο.

Νὰ λοιπὸν γιατί σήμερα ἡ Ἐκκλησία μας διαβάσει αὐτὸ τὸν ἀπόστολο· γιὰ τὸν ἅγιο Παντελεήμονα, ὡς ἀντάξιο μιμητὴ τοῦ ἀποστόλου Παύλου. Καὶ τὸ συμπέρασμα; Ἐνα τὸ συμπέρασμα· ὅτι εἶνε «**στενὴ**» καὶ «**τεθλιμμένη**» **ἡ ὁδὸς τοῦ εὐαγγελίου** (βλ. Ματθ. 7,14). Ἐὰν Παῦλος ὑπέφερε, ἐὰν ὁ ἅγιος Παντελεήμων ὑπέφερε, ἐὰν ὄλοι οἱ ἅγιοι πέρασαν ἀπὸ τὴ στενὴ καὶ τεθλιμμένη ὁδὸ, ὅποιος ἀπὸ μᾶς θέλει νὰ τοὺς ἀκολουθήσῃ θὰ περάσῃ κι αὐτὸς ἀπ' τὸν ἴδιο δρόμο.

Ἐμπρός, γενναῖο! Δὲν εἶνε τὸ εὐαγγέλιο ἓνα μικρὸ καὶ ἀσήμαντο πρᾶγμα. Ἐμπρός, γενναῖο! Προσπαθήστε, μέσα στὸ σπίτι σας, μέσα στὴν κοινωνία μας, μέσα στὸ λαὸ μας νὰ **ζήσετε κατὰ τὸ εὐαγγέλιο**. Προσπαθήστε, δάσκαλοι, νὰ διδάξετε ἀγνὸ τὸ εὐαγγέλιο. Προσπαθήστε, δικασταί, νὰ δικάζετε βάσει τοῦ εὐαγγελίου. Προσπαθήστε, ἀξιωματικοὶ καὶ στρατιῶτες, νὰ ζήσετε μὲ τὸ εὐαγγέλιο καὶ νὰ γίνετε νέοι ὑπερασπιστὰι τῆς πατρίδος. Προσπαθήστε, πλούσιοι καὶ φτωχοί, νὰ ζήσετε μὲ τὸ εὐαγγέλιο. Προσπαθήστε, ὄλοι οἱ Χριστιανοί, μορφωμένοι καὶ ἀμόρφωτοι, μικρὰ παιδιὰ καὶ ἀσπρομάλληδες γέροντες. Προσπαθήστε, ἄρχοντες τῆς γῆς, ποὺ βρίσκεστε σὲ ὑψηλοὺς θρόνους. Προσπαθήστε, ἱερεῖς τοῦ Ὑψίστου, ἀρχιερεῖς καὶ πατριάρχες, προσπαθήστε νὰ ζήσετε μὲ τὸ εὐαγγέλιο. Καὶ τότε μιὰ κοσμογονία θὰ γίνῃ γύρω σας.

Καὶ ἐὰν κόσμος ὑλιστικὸς καὶ ἄθεος, ποὺ δὲν ὑποφέρει τὴ φωνὴ τῆς ἀληθείας, καὶ ἐὰν μύριοι δαίμονες ξεσηκωθοῦν ἐναντίον σας ἀπὸ κάθε σημεῖο τῆς γῆς, ἐσύ, στρατιώτα τοῦ Χριστοῦ, ἔχε θάρρος. Μὴ φοβᾶσαι. Βάδισε πρὸς τὰ ἔμπρός. Μὴ φοβᾶσαι κανένα ἐμπόδιο. Οὔτε φυλακὲς, οὔτε κάτεργα, οὔτε συκοφαντίες καὶ διαβολές. **Μὴ σὲ τρομάζει τίποτε**.

Οἱ ἅγιοι μάρτυρες ἀποδεικνύουν, ὅτι **ὁ Χριστὸς ζῆ καὶ βασιλεύει καὶ θριαμβεύει**. Αὐτῶ ἡ δόξα καὶ τὸ κράτος εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**